

**Bijeenkomst Netwerk N4 'Crisisbeheerders' Euregio's, Gouvernement aan de Maas,
20 maart 2024**

Beste mensen,

Welkom!

Eregasten uit de grensstreek.

Dat bent u vandaag.

Het eerste netwerktreffen was in 2023 in Münster, met ruim 50 deelnemers.

Nu zijn we hier.

U bent met tientallen hier naar toe gekomen – en daar zeg ik nu alvast 'dankjewel' voor.

Want het kost tijd om banden te smeden.

Het vraagt prioriteit om in de trein of de auto te stappen hierheen.

En er is trouw voor nodig om de onderlinge verbinding in onze agenda's te slijpen.

Laat dit jaarlijks treffen een effectieve routine worden, voor ons allemaal.

Met de ambitie om nog meer grensgenoten aan te laten sluiten.

Beste vrienden,

Er is van alles en steeds meer dat gemakkelijk wereldwijd gaat:

- We reizen van hot naar her.
- We luisteren over de hele wereld naar dezelfde soorten muziek.
- We zien dezelfde films.
- We eten dezelfde soorten voedsel.

Enzovoorts.

Maar zoom je op je smartphone op de kaart helemaal in – je gaat eerst met je vingers van mondiaal naar Europees niveau, tot aan de Euregio...

... dan kijk je uiteindelijk van bovenaf op de door mensen getrokken streep die de grens tussen onze landen vormt.

Dan blijkt het toch niet zomaar een streep.

Het is een wonderlijke.

Op het gebied van plezier, vermaak en vrije tijd steken we haar moeiteloos over.

Dan doen we alsof die streep er niet is.

Maar als het gaat om de belangrijke issues die het dagelijks leven van Nederlanders en Duitsers in onze regio's daadwerkelijk raken, botsen we regelmatig tegen die landsgrens op.

Voor benzine, een biertje of bezoekje aan een stad hebben we alleen te maken met af en toe een verkeersdrempeltje.

Maar zodra het gaat om werk, school of veiligheidsissues kom je soms ineens onverwachte hobbels op je pad tegen.

Zeker in crisistijden.

Daar is echt nog veel te winnen.

Daarom is het zo goed dat in september 2021 de intentieverklaring is getekend.

En nu dit N4-netwerk bestaat.

Want óns belangrijke werk vindt precies plaats op het schaalniveau waarop er een verschil gemaakt kan worden.

In hoog-over termen, in abstracte taal, weten de nationale leiders van onze landen uitstekend te beschrijven hoe belangrijk Europese samenwerking is.

En dat is het ook.

Maar op óns niveau komen we de daadwerkelijke knelpunten tegen en kunnen wij nationale leiders en elkaar inspireren om nader tot elkaar te komen.

Beste burenen,

We leven in tijden waarin er veel onder druk staat – in alle landen op ons continent.

Ook bij ons.

Dit netwerk bestaat op het verzoek van onze nationale overheden.

Men weet hartstikke goed dat een sterke onderlinge band, een stevige basis is die veel mogelijk maakt.

Laten we onze taak als vooruitgeschoven post waarmaken, samen.

Je zou kunnen zeggen dat er door ministeriële goedkeuring voor onze samenwerking, stevig wordt vertrouwd op onze natuurlijke inborst om te investeren in onze burenen.

Dus staan hier vandaag de deuren wagenwijd open voor ieder van jullie.

We wisselen hier uit wat ons bezighoudt.

Wat goed werkt.

Wat niet werkt.

En hoe we elkaar verder kunnen helpen.

Klinkt simpel – maar als we het niet doen, blijven we nog jaren tegen dezelfde issues aanlopen.

Ik zeg in Nederland tijdens optredens wel vaker dat Limburg de provincie is met aanzienlijk meer grenzen met het buitenland dan met het eigen binnenland.

En dan kijken er altijd veel Nederlanders verrast op.

‘Inderdaad, dat is ook zo’ – je ziet het ze haast denken.

Tussen het Nederlandse Limburg en het Nederlandse Brabant of Gelderland is die grens overigens een stippellijn, moet ik daar bij zeggen.

De culturele identiteit verschilt hier en daar, er wordt soms op bestuurlijk vlak verschillend gedacht over zaken, maar over het algemeen weten we goed over die nationale provinciegrenzen heen samen te werken.

Ze vervagen steeds verder, als het ware.

Waarom zouden we niet hetzelfde kunnen denken over de grenzen die er op onze internationale werkterreinen bestaan?

Hoe kunnen we het elkaar makkelijker maken? Hoe kunnen we het beste van elkaar overnemen?

We zijn daarbij gedrieën al goed op weg – maar zodra we de hand reiken aan andere Länder en provincies om ons heen (en ook de Vlamingen en Walen betrekken) dan kunnen we samen nóg sterker worden.

Beste vrienden,

Ik rond af.

Onze band is niet vrijblijvend.

Jullie inzet om je collega's te leren kennen, op te zoeken en van te leren wordt gewaardeerd en gezien.

Weet dat.

De bestuurlijke steun is er.

Dit is niet iets leuks voor 'erbij'.

Dit is prioriteit.

En daar zal ik mij ook voor blijven inzetten.

Ik wens u allemaal een mooie dag hier.

En ik zeg niet: 'tot volgend jaar', want dat duurt veel te lang.

We zien elkaar gauw weer.

Dank u wel.